

[Yvonne Herløv Andersen.]

nisationer såsom »Lænken« og »Blå Kors« skal støttes i det meget store arbejde, de gør. Socialforvaltning, skoler og politi skal samarbejde på tværs af alle fagskel. I skolerne kan der suppleres med feature-uger, der støtter den undervisning, der finder sted. Alle disse og andre bestræbelser er ikke nye, men har eksisteret i flere år. Alt dette skal koordineres fra centralt hold, som så videregiver og modtager oplysninger om de seneste nyskabelser på området. De går så videre til udlandet.

Når jeg før nævnte politiet, er det, fordi jeg mener, at en del af vort behandlingsapparat opfatter politiet og dets rolle negativt. En ændret indstilling kan kun opnås ved et nærmere samarbejde. En del af de forbrydelser, der foretages af de unge, foretages jo under indflydelse af alkohol. Lederne i klubberne har et stort ansvar for et reelt oplysningsarbejde over for de unge, og mener disse medarbejdere, at der er problemer hos de enkelte unge, skal de sørge for, at der bliver etableret et samarbejde med socialforvaltningen, hvor en sagsbehandler, hvis der er grundlag herfor, så kan tage hele familiens situation op.

Så er der problemet med udsækning af alkohol for unge under 18 år på vores restauranter. Det kan imødegås ved, at man inddrager bevillingen nogle måneder og i gentagelses-tilfælde permanent. I det hele taget mener jeg, at reglerne om spiritusbevilling trænger til en revision.

Hvad angår spørgsmålet om konsulenter, er vi i CD af den formening, at det er amtskommunerne, der skal ansætte disse og knytte dem til deres centre. Nyttens af dem skal ikke undervurderes: hele grundlaget for det behandlingssystem, der er i dag, blev skabt af de 8 statsansatte.

Så er der problemet med det stigende antal detentionsanbragte. Det bør nu, hvor der er sket den ændring, at der normalt ikke rejses tiltale i disse sager, tages op til fornyet overvejelse. Der skal endvidere gives mulighed for lægehjælp og social bistand, i det omfang det er fornødent. Dette kræver, at det føromtalt samarbejde kommer i gang mellem bistandskontorerne og politiet.

Centrum-demokraterne kan derfor konkludere, at vi ikke skal have en isoleret alkoholpolitik, at problemerne skal løses ved et snævert samarbejde inden for de allerede eksisterende organer, at behandlingsapparatet skal

udbygges, i det omfang det er fornødent, at de private initiativer på området skal støttes, at indsatsen med oplysning skal forstærkes, især over for de helt unge, og at restriktive indgreb ikke er ønskelige, men blot vil forværre og forstærke problemerne.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for den redegørelse, vi har fået om alkoholproblematikken.

Man får den fornemmelse, når man læser den, at indenrigsministeren kun med en vis uvilje har påtaget sig at give folketinget denne redegørelse, og det kan jeg godt forstå. Jeg kan være enig med ministeren i det betænkelige ved at stirre sig blind på stoffet alkohol, som ministeren skriver under sin omtale af bistandslovens principper, fordi problemerne omkring alkoholforbrug og alkoholmisbrug ikke kan isoleres, og så også af en anden grund: at en stor del af indsatsen over for hele området efterhånden er blevet lagt ud til kommunerne og amterne.

SF er enig i regeringens holdning, at alkoholmisbrug, for nu at tale om det først, er et symptom, ofte på sociale vanskeligheder, på økonomiske vanskeligheder og på personlige problemer, og at man derfor ikke primært kan rette en indsats mod selve alkoholmisbruget, men må tage fat på de problemer, der ligger bag misbruget. Det er jo ikke for ingenting, at vi lever i et land, der allerede for 250 år siden kunne fostre en Holberg, der skrev om Jeppe, at man siger nok, Jeppe drikker, men spørger man også, hvorfor Jeppe drikker? Vi ved jo godt i Danmark, at der er nogle årsager til, at folk bliver alkoholmisbrugere. Netop Jeppe viser os, at det er sociale og personlige problemer, der ligger bag misbrug. Og det er dér, problemerne skal angribes. Det vil sige, at en god sociallovgivning, tryghed i arbejdsmarkedslovgivningen, tryghed i boliglovgivningen og tryghed i familielovgivningen er det bedste forebyggelsesmiddel mod alkoholmisbrug.

Men vi ved selvfølgelig også godt, at et alkoholforbrug, hvis det bliver for stort, også selv om der ikke er tale om egentligt misbrug, i sig selv kan medføre en række problemer: at de mennesker, der ligesom starter et for højt forbrug, ryger ind i en ond cirkel, der gør de sociale, de personlige og sundhedsmæssige problemer endnu større. Når man ryger ind i den cir-